

Βίτω δὴ τὸ ἔλεός συ τὸ θρηναλέσσαι με, καὶ τὸ λόγιόν
τοῦ δύλωσου. Εἰλθέπωσάν μοι οἱ οἰκτίρμοι συ, καὶ
ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος συ μελέτη με δεῖν. Αἰχμαθήτω-
ται ὑπερίφανος, ὅτι αδίκας λιώμισαν εἰς ἐμέ. ἵγαν δὲ
αἰδολεζήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς συ. Εἰπιστρέψατωσαν με οἱ
φοβεροί σε, καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύρια συ. Γενιδήτω
ἡ καρδία με ἀμαρτίας σὺ τεῖς δικαιώμασι συ, ὅπως
αὐτὸς μὴ μὴ αἰχμαθῶ. Εὐλείποι εἰς τὸ σωτέριόν
συ ἡ Φυχή με, εἰς τὰς λόγιες συ ἐπίλπισα. Εξέλε-
πον οἱ ὄφθαλμοι με εἰς τὸ λόγιόν συ, λέγοντες· πότε
θρηναλέσσεις με. Οὕτι εὔφρυνθειν ᾧς ἀσκός ἐν πάχυῃ,
τὰ δικαιώματά συ ἐπελαθόμεν. Πόσαι εἰσὶν αἱ ή-
μέραι τῆς δέλιστης; πότε ποιήσεις μοι ἐκ τοῦ καταδιωκόν-
των με κείσιν; Διηγήσαντό μοι θρηνομοιοι αἰδολεζήιας,
ἄλλ' όχι ᾧς ὁ νόμος συ Κύει. Πάσαι αἱ ἐντολαῖς συ ἀ-
λήθεια. Αδίκας κατεδίωξαν με, βούθησόν μοι. Παρὰ
βραχὺ σωτελεσσάν με ἐν τῷ γῇ, ἵγαν δὲ όχι ἐγκα-
τέλιπον τὰς ἐντολαῖς συ. Κατὰ τὸ ἔλεός συ ζησόν με, καὶ
φυλάξω τὰ μαρτύρια τὰ σόματός συ. Εἰς τὸν αἰώνα
Κύει ὁ λόγος συ θρημάτεις ἐν τῷ χρανῷ. εἰς θρεατή, καὶ
θυματή ἡ ἀλήθειά συ. Εἴθεμελίωσας τὴν γῆν, καὶ θρ-
ημάτει. τῇ διατάξεισα σθρημάτεις ήμέρα, ὅτι τὰ σύμπαντα
δεῖλα σά. Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος συ μελέτη με δεῖ, τότε
ἄπωλόμεν ἐν τῇ παπεινώσει με. Εἰς τὸν αἰώνα ως
μὴ δηπλάθωμαι τῷ δικαιμάτων συ, ὅτι ἐν αὐτοῖς εἴζη-
σάς με.

ΜΕΣΗ.

Σίς είμι ἵγαν σωσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά συ ὀξε-
ζήτησα. Εἶμεν ὑπέμεναν ἀμαρτωλοί, τὰ διπολέ-
σσαι με, τὰ μαρτύρια συ σωῆκα. Πάσης σωτελείας εἰ-
δου πέρας, πλατεία ἡ ἐντολή συ σφόδρα. Ως ἥγαπη-
σα τὸν νόμον συ Κύει, ὅλις τὴν ήμέραν μελέτη με ἐ-
σίν.